

χολικός, ἂν διάφορον εἶχε χαρακτήρα. Καὶ ἔμεινε μὲν ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς μῆνας, ἀλλὰ προφασίζομενος ὅτι τὸ κλίμα τοῦ Τσέρτσου ἦν ἐπιβλαβές εἰς τὴν υγείαν του, παρέδωκε τὴν πελατεῖαν του εἰς τινὰ συνάδελφον, καὶ ἐνοικιάσας οἰκίαν τινὰ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ ἐσημέρευεν ὁ φίλος του, ἀποκατέστη ἐκεῖ. Ἐπεδόθη εἰς τὴν κηπουρικὴν, τὴν ἀλιεῖαν, τὴν λεπτουργίαν, καὶ διεκρίθη μάλιστα καὶ κατέστη περιώνυμος, ὥστε ἤρχοντο πολλοὶ καὶ τὸν συμβουλευόντο ἀπὸ τὰ περίξ χωρία.

Προτοῦ νάναχωρήσῃ ἐκ Τσέρτσου συνέδεσε ἑνωτάτην φιλίαν μετὰ τοῦ κ. Γκρίμγουιγκ. Πολυλάκις δὲ οὗτος τὸν ἐπεσικέπτετο, καὶ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του κατεγίνετο καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κηπουρικὴν, τὴν ἀλιεῖαν καὶ τὴν λεπτουργικὴν, μετὰ μεγάλου μὲν ζήλου, ἀλλὰ διὰ τρόπου ὅλως ἰδιάζοντος, αἰείποτε δὲ διίσχυρίζετο, ἐπὶ ποιῆ τοῦ νὰ φάγῃ τὸ κεφάλι του, ὅτι ἡ μέθοδος του ἦτο ἡ ἀρίστη. Τὴν κυριακὴν δὲ συνειθίζε νὰ ἐπικρίνῃ τὴν διδασχὴν, ὅπως παροργίζῃ τὸν νέον ἐφημέριον, ἂν καὶ ἰδιαιτέρως ὠμολόγει τῷ ἱατρῷ ὅτι ἡ διδασχὴ τῷ ἤρρεσεν ὑπερβαλόντως, ἀλλὰ προετίμα νὰ μὴ το λέγῃ. Ὁ κύριος Μπράουνωλ συνειθίζει συχνὰ νὰ χαριεντίζεται σκώπτων αὐτὸν διὰ τὰς περὶ τοῦ Ὀλιβερ προρρήσεις του, καὶ ὑπενθυμίζων αὐτῷ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐκάθητο πλησίον τῆς τραπέζης, ἔχοντες πρὸ αὐτῶν τὸ ὥρολόγιον καὶ ἀναμένοντες τὴν ἐπάνοδον τοῦ παιδίου. Ὁ κ. Γκρίμγουιγκ ὅμως διατείνεται, ὅτι οὐδόλως ἠπατήθη, ἀφ' οὗ πραγματικῶς ὁ Ὀλιβερ δὲν ἐπανῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα καγγάζει, ὅπερ ἐπαυξάνει τὴν φαιδρότητά του.

Ὁ κύριος Νῶς Κλαίουπολ, δοθείσης αὐτῷ χάριτος διότι κατήγγειλε τὸν Ἰουδαῖον, κατενόησεν ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του δὲν ἦτο ὅσον ἐπόθει ἀσφαλές, καὶ ἐσκέφθη νὰ εὑρῇ πόρον ζωῆς οὐχὶ πολὺ κοπιαστικόν· μετὰ ὠριμον σκέψιν κατετάχθη εἰς τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἀπολαμβάνει πολλὰ ἐκ τοῦ νέου ἐπαγγέλματός του· ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ. Ἐκάστην κυριακὴν ἐξέρχεται κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας μετὰ τῆς Καρλόττας, κοσμίως ἐνδεδυμένης· αὕτη λιποθυμῆ πρὸ τῆς θύρας καπηλείου τινός. Ὁ Νῶς, διὰ νὰ τὴν κάμῃ, καὶ συνέλθῃ εἰς ἑαυτὴν, ζητεῖ πεντήκοντα λεπτῶν οἰνόπνευμα, ὅπερ ὁ κἀπηλὸς χορηγεῖ ἐκ φιλανθρωπίας· ἀμέσως ὅμως ὁ Νῶς καταγγέλλει αὐτὸν ἐπὶ παραβάσει ἀστυνομικῆς διατάξεως, συντάσσει τὴν ἐκθεσίαν του καὶ λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου. Ἄλλοτε λιποθυμῆ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ αὐτὸ πάντοτε.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Μπάμμπλ μετὰ τὴν παῦσιν των περιελθόντες εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγῳσιν ὡς πτωχοὶ εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ πτωχοκομεῖον, ἐν ᾧ διέπρεψαν

ὡς κυρίαρχοι. Τινὲς ἤκουσαν τοῦ κ. Μπάμμπλ λέγοντος, ὅτι ἐκ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς καταπτώσεώς του δὲν τῷ ἀπέμεινεν οὐδὲ ἡ δύναμις νὰ χαρῆ διὰ τὸν ἀπὸ τῆς συζύγου του χωρισμὸν.

Ὁ δὲ κ. Τζάιλς καὶ ὁ Μπρίττλς εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν θέσιν τῶν, ἂν καὶ ὁ μὲν πρῶτος κατέστη φαλακρὸς, τοῦ δὲ δευτέρου ἐλευκάνθησαν αἱ τρίχες. Κοιμῶνται μὲν εἰς τὸ πρεσβυτέριον, ἀλλ' ὑπηρετοῦσιν ἐξ ἴσου τὴν κυρίαν Μαιυλάη καὶ τὰ τέκνα τῆς, τὸν Ὀλιβερ, τὸν κ. Μπράουνωλ καὶ τὸν κ. Λόσμπερν, ὥστε οἱ χωρικοὶ δὲν εἰζέχουσι εἰς τίνος τὴν ὑπηρεσίαν ἰδίως ἀνήκουσιν.

Ὁ κύριος Τσάρλυ Μπέιτς, τρομάξας ἐκ τοῦ κακουργήματος τοῦ Σάικς, ἐσκέφθη ὅτι προτιμότερος ὅπως δήποτε εἶναι ὁ ἐντιμὸς βίος. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ καλύψῃ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος διὰ βίου ἐντίμου καὶ ἐργατικοῦ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν πολὺ ὑπέφερε μέχρις ὅτου συνειθίσῃ· ἀλλ' ὀλιγαρκῆς ὢν καὶ ἀγαθὴν ἔχων θέλησιν κατίσχυσε νὰ ἐξελίψῃ τὰ ἐλαττώματά του, καὶ ἀφ' οὗ πρῶτον ἔγινε γεωργὸς καὶ εἶτα ἄμαξεὺς, εἶναι νῦν ὁ φαιδρότερος κτηνοτρόφος τοῦ Νορδαμπτονσχάιρ.

Πλησίον τοῦ βωμοῦ τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου ὑπάρχει λευκὴ μαρμαρίνη πλάξ, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκειται ἐν μόνον ὄνομα: Ἀργή. Ὑπὸ τοῦς θόλους τοῦ τάφου ἐκεῖνου οὐδὲν ὑπάρχει φέρετρον, καὶ εἶθε πολλὸς ἔτι νὰ παρέλθῃ χρόνος προτοῦ νὰ ἐγγραφῶσιν ἐπὶ τῆς πλακῆς καὶ ἄλλα ὀνόματα! Ἀλλ' ἂν αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνεώτων κατέρχωνται εἰς τὴν γῆν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑπὸ τῆς ἀγάπης καθιερωμένων τόπων... τῆς ἐπιζώσης τοῦ θανάτου ἀγάπης, τῆς ἀγάπης ἐκείνων οὗς ἐγνώρισαν ἐπὶ τῆς γῆς, τίς οἶδε ἂν μὴ περιπλανᾶται ἐνίοτε ἡ ψυχὴ τῆς δυστυχούς ἐκείνης περὶ τὸ κενοτάφιον... καίτοι εὐρίσκειται τοῦτο ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τῆς ἐκκλησίας τόπῳ, καίτοι ἡ ταλαιπωρὸς κόρη εἶχε ζῶσα ἀποπλανηθῆ τῆς εὐθείας ὁδοῦ!

**Π

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Συνδρομητρία τις τῆς "Ἑστίας," ἐκ Χίου, ἐκαιοποίησεν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα:

Ἄν θέλῃς νὰ ἔχῃς ἄριστα κουλούρια θές 400 δράμια ἐλαίου νὰ καύσῃ, ἀνάμιξον ἔπειτα μετ' αὐτὸ 4 $\frac{1}{2}$ ὄκν' ἄχνης (farine) καὶ ἀκολούθως ρίψον ἐντὸς τοῦ μίγματος 400 δράμια ζακχάρεως, 400 δράμια cognac, 400 δράμια οἴνου λευκοῦ καλῆς ποιότητος καὶ 20 λεπτῶν ρακίν. Ἀφ' οὗ τὸ ὅλον ζυμωθῆ καλῶς καὶ τριβῆ πλάττεται καὶ τὰ κουλούρια εἶνε ἔτοιμα διὰ τὸν φούρνον. Οὕτως ἀποφεύγεις τὰ προζύμια καὶ τὰς λοιπὰς ἐνοχλήσεις.